

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/172/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013141
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118013141.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného J. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 3T/91/2018-676 zo dňa 21.10.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2021 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie krajského prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 3T/91/2018-676 zo dňa 21.10.2020 bol obžalovaný J. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom P. XXXX/X, W. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 1 Pv 465/16/2207 zo dňa 05.12.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

že

dňa 2. augusta 2016 v čase od 01:10 hodiny do približne 01:21 hodiny, pri prenasledovaní z Trnavy do obce L., okres Hlohovec unikajúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Fiat Brava, evidenčného čísla: NM 917 CO, ktoré viedla L. B., na poľnej ceste vedúcej do poľa, za poľnohospodárskym družstvom v obci Madunice použil ako policajt služobne zaradený na Pohotovostnej motorizovanej jednotke Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava v snahe zastaviť unikajúce vozidlo neprofesionálne a bez náležitej opatrnosti pri zaobchádzaní so strelnou zbraňou, služobnú zbraň - pištoľ značky GLOCK PCF 401, Luger 9 mm tak, že ako peši utekal po poľnej ceste za vyššie označeným osobným motorovým vozidlom, vystrelil najprv ako varovný výstrel zo služobnej pištole 2 krát do vzduchu a následne najmenej 6 krát do zadnej časti tohto osobného motorového vozidla, ktoré už spomaľovalo a zotrvačnosťou so zapnutými výstražnými svetlami následne aj zastavilo, pričom počas toho ako strieľal takto na vozidlo, toto už reálne bezprostredne neohrozovalo bezpečnosť, zdravie, život iných osôb a ani majetok iných osôb, pričom toto nebezpečenstvo už bezprostredne nehrozilo a ani už netrvalo, jedným z týchto najmenej 6 výstrelov zasiahol aj zadné sklo predmetného vozidla, ktoré sklo sa v dôsledku toho rozpadlo, ako aj na sedadle vodiča sediacu L. B. tak, že jej prestrelil oblasť pravej strany hlavy, pričom vstrel sa nachádzal v oblasti mastoidného - bradavkového výbežku pravej pyramídovej kosti, prechádzal cez ušnicu, vonkajší zvukovod a výstrel sa nachádzal na koži v oblasti oblúka jarmovej kosti vpravo, čo spôsobilo L. B. poškodenie - perforáciu blanky bubienka, následné zoslabenie sluchu, zápal stredoušnej dutiny a nehojenie sa perforačného otvoru s nutnosťou operačného zákroku, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia viac ako 2 mesiace a obmedzenie na obvyklom spôsobe života približne 2 mesiace, čím takto pri vykonávaní služobného zákroku a pri použití služobnej zbrane ako policajt Policajného zboru Slovenskej republiky porušil

ustanovenia § 8 ods. 1, § 9 ods. 1, § 50 ods. 1 písm. r), § 61 ods. 1 písm. a), písm. e), písm. f), ods. 4 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, ako aj ustanovenia § 26 ods. 1 Trestného zákona a § 28 ods. 1 Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 676-680.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, oboznámením sa so znaleckými posudkami, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu nie je trestným činom, preto bolo potrebné obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodiť. Okresný súd mal za to, že obžalovaný pri vykonávaní služobného zákroku a pri použití služobnej zbrane ako policajt Policajného zboru Slovenskej republiky neporušil ustanovenia § 8 ods. 1, § 9 ods. 1, § 50 ods. 1 písm. r), § 61 ods. 1 písm. a), písm. e), písm. f), ods. 4 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, ako aj ustanovenia § 26 ods. 1 Trestného zákona a § 28 ods. 1 Trestného zákona. Ku skutku došlo tak, že celý incident sa stal z prvotného protiprávneho konania poškodenej, ktorá ohrozovala širokú masu ľudí, počas svojej jazdy na aute, či už samotné pasažierky v aute, oproti idúce motorové vozidlo, obyvateľov Madunic a v neposlednom rade samotných príslušníkov polície, za čo aj bola právoplatne odsúdená. Za kľúčový dôkaz v prejednávanej veci okresný súd považoval kamerový záznam Soitron, z ktorého jednoznačne vyplýva v akom momente bolo prestrelené zadné sklo vozidla, ktoré šoférovala poškodenej, akým spôsobom poškodenú a spolujazdkyne obžalovaný zastavil, a ako si obžalovaný počínal pro použitie služobnej zbrane. Zadné sklo bolo prestrelené keď sa motorové vozidlo poškodenej rozbehlo, čo dokrešľuje zvířený prach s pod kolies auta. Poškodenej spomalila až po výstreloch zo strany obžalovaného, pravdepodobne ako ucítila, že je postrelená. Z výpovedí svedkýň, ktoré boli v motorovom vozidle, mal okresný súd preukázané to, že poškodenej ani nemala v pláne zastaviť a auto zastavilo až po tom ako jej svedkyňa R. B. vytrhla kľúče zo zapalovania. Poškodenej ako aj svedkyne ohľadom času, kedy došlo k streľbe vypovedali rozdielne, z ich výpovedí nebolo možné uzavrieť, kedy obžalovaný na vozidlo strieľal. Pokiaľ ide o výpovede poškodenej ako aj svedkýň, ktoré sa s poškodenou viedli v aute, tieto boli v čase skutku pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov - príslušníkov PZ, títo zhodne vypovedali že auto, po tom ako pristavilo, resp. zastavilo, sa po tom ako vystúpili zo služobných vozidiel znova rozbehlo po poľnej ceste preč, pričom po použití služobnej zbrane obžalovaným, následne zastavilo. Ani jeden z nich nevidel ani nepočul žiaden výstrel po tom, ako poškodenej druhý krát zastavila. Tieto ich tvrdenia sa plne zhodujú s kamerovým záznamom, ktorý zachytil celý skutkový dej. V danej veci je nepochybné, že skutok sa stal, zranenia poškodenej boli spôsobené služobnou strelnou zbraňou obžalovaného pri výkone služobného zákroku. Okresný súd mal za preukázané, že obžalovaný neporušil ustanovenia § 61 ods. 1 písm. f) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Počas jazdy obžalovaná nezastavila vozidlo ani na predchádzajúce výzvy policajtov, svojou bezohľadnou jazdou ohrozovala život a zdravie iných osôb. Pokiaľ ide o projektil, ktorý zasiahol zadnú sklo vozidla, ako aj poškodenú, streľbu nebolo možné dať obžalovanému za vinu, a to ani nedbanlivostnou formou, vzhľadom na okolnosti, za ktorých k streľbe došlo (nerovný terén, prostredie...). Keďže obžalovaný konal ako osoba oprávnená použiť zbraň v zmysle výkonu práv a povinností vyplývajúcich mu zo zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, išlo o okolnosti vylučujúce protiprávnosť v zmysle § 26 a § 28 Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Proti tomuto rozsudku podal krajský prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného, a to na hlavnom pojednávaní bezprostredne po vyhlásení rozsudku dňa 21.10.2020, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 687.

Krajský prokurátor sa nestotožňuje so záverom okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Má za to, že súd vyhodnotil dôkazy jednostranne v prospech obžalovaného pričom sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. Okresný súd nesprávne vyhodnotil použitie zbrane obžalovaným na poľnej ceste ako oprávnené. V tomto prípade obžalovaný konal v rozpore s § 61 ods. 1 písm. f) zákona č. 171/1993 Z.z., pretože na použitie zbrane neboli splnené podmienky ohrozovania ďalších osôb bezohľadnou jazdou vozidla, hoci podmienka predchádzajúcej výzvy splnená bola. Súď neuviedol, v čom mala spočívať bezohľadná jazda poškodenej po odbočení na poľnú cestu, koho poškodenej na tejto ceste ohrozovala na živote a zdraví. Z kamerového záznamu SOITRON je zrejme, že na poľnej ceste sa vozidlo nepohybovalo rýchlo, malo spustené výstražné

svetlá, nikoho neohrozovalo, nebezpečenstvo teda bezprostredne nehrozilo. Poukazuje tiež na výpoveď svedkyň, pričom po vyťahnutí kľúčov zo zapaľovania už nebolo možné počuť motor, vozidlo sa pohybovalo už len zotrvačnosťou. Pokiaľ ide o terén, kde obžalovaný strieľal, z kamerového záznamu bolo zrejmé, že na poľnej ceste išlo o nerovný terén, o to viac mal byť obžalovaný opatrnejší pri použití zbrane, navyše, keď si nebol istý, či sa vo vozidle nenachádzajú aj ďalšie osoby. Vozidlo poškodené bolo prenasledované 3 policajnými hliadkami, vozidlo bolo na poľnej ceste, kedy spomaľovalo a išlo len zo zotrvačnosti. Za takejto situácie bolo použitie zbrane ako donucovacieho prostriedku bolo neprimerané. Vzhľadom na uvedené okresný prokurátor navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu, a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 08.06.2021 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Verejného zasadnutia sa nezúčastnila poškodená, na čo senát odvolacieho súdu vyhlásil, že verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti poškodenej, na čo boli splnené procesné podmienky. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním krajského prokurátora, odpisom registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave zotrvala na dôvodoch podaného odvolania. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný k veci nič neuviedol.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s popisáním skutkového deja celého incidentu (policajného zákroku), tak ako ustálil okresný súd v napadnutom rozsudku. V danom prípade išlo k tzv. policajný zákrok príslušníkov Pohotovostnej motorizovanej jednotky Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, v následnej súčinnosti s príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Leopoldov. Celý dej sa začal už prvotným zastavením vozidla poškodenej hliadkou PMJ v Trnave, za kruhovým objazdom smerom na Piešťanskú ulicu. Poškodená síce vozidlo na znak PMJ zastavila, avšak z neznámych príčin z miesta zastavenia ušla (už tu ohrozila príslušníka PZ), na čo bola prenasledovaná službukonajúcou hliadkou. Počas úniku malo vozidlo PMJ zapnuté signalizačné ako aj svetelné znamenia, čo bolo nielen poškodenou ale aj svedkyňami, ktoré sa nachádzali s poškodenou vo vozidle viditeľné a poznateľné, a napokon aj potvrdené ich výpoveďami. Poškodená bola niekoľkokrát prostredníctvom megafónu vyzvaná, aby vozidlo zastavila, na výzvy polície však nijako nereagovala, práve naopak, unikala ďalej zvyšujúcou sa rýchlosťou (ktorá dosiahla rýchlosť 160 km/hod) z Trnavy v smere na Trakovice, ktorým konaním ohrozovala okoloidúce vozidlá. Keďže aj tieto výzvy boli zo strany poškodenej neuposluchnuté, príslušníci PZ spustili najprv výstražnú strelbu do vzduchu, následne už strelbu namierenú na kolesá, resp. spodnú časť vozidla poškodenej. K uvedenému je potrebné dodať, že v čase úniku príslušníci nemali vedomosť o tom, že vo vozidle sa nachádzajú aj ďalšie osoby, dokonca nemali vedomosť ani o tom, že auto šoférovala žena.

Pokiaľ ide o rozhodnú časť skutku, obžalovaný sa k hliadke PMJ, ktorá prenasledovala poškodenú z Trnavy pripojil až na križovatke v obci L., pričom od tohto momentu prenasledoval vozidlo poškodenej až k Poľnohospodárskemu družstvu Madunice. Poškodená s vozidlom vošla na poľnú cestu, kde v určitom momente vozidlo zastavila, na čo obžalovaný pristavil služobné vozidlo k vozidlu poškodenej, pričom svedok Mgr. L. mal v úmysle vyjsť z vozidla a vykonať služobný zákrok. Na to sa však vozidlo poškodenej pohlo, obžalovaný v rýchlosti v snahe vyhnúť sa zrážke vozidla poškodenej so svedkom Mgr. L. urobil manéver na ochranu zdravia svedka Mgr. L.. Obžalovaný so služobným vozidlom nasledovali po poľnej ceste poškodenú opätovne, táto s vozidlom opätovne zastavila, na čo obžalovaný vystúpil z vozidla v úmysle vykonať služobný zákrok. Poškodená sa však opäť s vozidlom rozbehla (svedčí o tom kamerový záznam, z ktorého zreteľne vidno rozvírenie prachu na poľnej ceste a pohyb vozidla smerom dopredu), na čo obžalovaný spustil strelbu - najprv varovnú do vzduchu, neskôr už na pohybujúce sa vozidlo poškodenej. Takýto priebeh skutku v rozhodnom čase na rozhodnom mieste vyplýva z kamerového záznamu SOITRON ako aj z výpovedí zasahujúcich príslušníkov PZ. Tento záznam vypovedá aj o tom, kedy došlo k prestreleniu zadného skla vozidla poškodenej, a to v čase, kedy sa vozidlo pohybovalo po poľnej ceste, nie keď vozidlo zostalo stáť bezprostredne pred tým, ako poškodená a svedkyne z vozidla vystúpili. Z kamerového záznamu vyplýva tiež to, že obžalovaný v čase, kedy vozidlo poškodenej zastavilo a nepohybovalo sa nestrelal. Priebeh skutku tak, ako je opísaný vyššie nemohli spochybniť ani výpovede poškodenej a svedkyň, ktoré sa o strelbe nielen na poľnej ceste, ale počas celého incidentu vyjadrovali rozdielne, pričom väčšiu časť deja si s odstupom času ani nepamätali.

Podstatou posúdenia zákonnosti služobného zákroku obžalovaného s použitím zbrane bolo ustáliť, či na takéto konania boli splnené zákonné podmienky v zmysle zákona č. 171/199 Z.z. o Policajnom zbore, od čoho sa potom odvíja aj zodpovednosť obžalovaného za protiprávne konanie.

Podľa § 50 písm. m), písm. n) a písm. r) zákona č. 171/1993 Z.z., donucovacími prostriedkami sú hrozba zbraňou (písm. m) , varovný výstrel do vzduchu (písm. n) a zbraň (písm. r).

Podľa § 50 ods. 3 prvá veta zákona č. 171/1993 Z.z., pred použitím donucovacích prostriedkov je policajt povinný osobu, proti ktorej zakračuje vyzvať, aby upustila od protiprávneho konania, s výstrahou, že bude použitý niektorý z donucovacích prostriedkov.

Podľa § 61 ods. 1 písm. e), písm. f) zákona č. 171/1993 Z.z., policajt je oprávnený použiť zbraň iba ak osoba, proti ktorej sa použila hrozba zbraňou alebo varovný výstrel do vzduchu neuposlúchne výzvu policajta smerujúcu na zaistenie bezpečnosti inej alebo jeho vlastnej osoby (písm. e), ak nemožno inak zadržať dopravný prostriedok, ktorého vodič bezohľadnou jazdou vážne ohrozuje život a zdravie osôb a na opakovanú výzvu alebo znamenie dane podľa osobitných predpisov nezastaví (písm. f).

Podľa § 61 ods. 3 prvá veta zákona č. 171/1993 Z.z, pred použitím zbrane je policajt povinný vyzvať osobu, proti ktorej zakračuje, aby upustila od protiprávneho konania, s výstrahou, že bude použitá zbraň.

Samotné použitie donucovacích prostriedkov v zmysle zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore sa riadi viacerými právnymi zásadami vyplývajúcimi priamo zo zákona, keď okrem presvedčovacej zásady (povinnosť policajta vyzvať na upustenie od protiprávneho konania), zásady primeranosti a proporcionality (použitie donucovacieho prostriedku musí byť zjavne primerané voči útoku na právom chránený záujem), musí byť súčasne v súlade so zásadou graduality a subsidiarity, keď k použitiu zbrane, ako donucovacieho prostriedku na zastavenie vozidla môže v zmysle zákona dôjsť len ako tzv. ultima ratio, t.j. ako posledná, krajná možnosť.

Podľa § 26 ods. 1 Trestného zákona, použitie zbrane v súlade so zákonom nie je trestným činom.

Oprávnené použitie zbrane podľa vyššie citovaného § 26 ods. 1 Trestného zákona je blanketovou normou a opiera sa o princíp dosahovania dôležitých cieľov nebezpečnými prostriedkami. Oprávnenie použiť zbraň pri výkone funkcie príslušníka PZ upravuje tak zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore ale aj Trestný zákon, pričom tieto dve právne normy uplatňujú princíp právnej istoty a nerozpornosti právneho poriadku, čo spočíva v premise, čo jedna právna norma dovoľuje, nesmie iná právna norma zakazovať, či sankcionovať. To znamená, že pokiaľ zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore demonštratívne uvádza oprávnenia a povinnosti policajta pri výkone služobnej činnosti (medzi ktoré patrí

aj použitie zbrane za splnenia zákonných podmienok) ako aj služobného zákroku, tieto konania nie sú trestné.

Podstatou oprávnenia použitia zbrane ako jednej z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu je najmä skutočnosť, že za určitých zákonne ustanovených podmienok možno použiť zbraň v súlade s jej účelom aj napriek tomu, že nepôjde o prípadne nutnej obrany či krajnej núdze. Oprávnené použitie zbrane je osobitným prípadom výkonu práva a povinnosti, ku ktorému je v pomere špeciality, nakoľko je schopný významným spôsobom zasiahnuť do základných ľudských práv a slobôd. (BURDA, E. Nutná obrana a ďalšie okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 305 s. ISBN 978-80-7179-281-9.)

O použitie zbrane v súlade so zákonom pôjde vtedy, keď sú pri jej použití dodržané všetky zákonom stanovené podmienky použitia zbrane, ale i podmienky, ktoré upravujú normy nižšej právnej sily splnomocnené zákonom za účelom konkrétnejšej úpravy podmienok použitia zbrane (napr. zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore SR). Irelevantné je to, či ide o služobnú zbraň (napr. pri výkone služobného zákroku) alebo o zbraň súkromnú (použitú v obydlí na ochranu života, zdravia a majetku). (porovnaj judikát Najvyššieho súdu SSR, sp. zn. 4 Tz 40/1978, R 9/1980).

V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že v danom prípade boli splnené obe podmienky, pre použitie zbrane obžalovaným počas služobného zákroku. Pokiaľ ide o prvú podmienku, pred samotnou strelbou bola poškodená opakovane vyzývaná na to, aby zastavila vozidlo a podrobila sa policajnej kontrole. Počas naháňacky bezpodmienečne registrovala svetelné ako aj zvukové znamenia polície, tieto odignorovala, podľa vlastných slov nemala v úmysle vozidlo zastaviť. Neurobila tak ani po niekoľkých varovných výstreloch polície do vzduchu, a nakoniec ani po tom, ako ju svedkyne, ktoré sa v tom čase s poškodenou viedli vo vozidle vyzývali, aby vozidlo zastavila a dokonca ani vtedy, kedy už strelba smerovala priamo na vozidlo. Poškodená musela vedieť, a tiež vidieť, že je prenasledovaná najprv dvoma policajnými vozidlami, neskôr už tromi, pričom hliadka OO PZ Leopoldov sa zapojila do zákroku tak, že pred vozidlom poškodenej manévrovala s cieľom spomaliť ju a zastaviť vozidlo poškodenej, na čo opätovne nijako nereagovala. Poškodená v rýchlosti 160 km/hod v obci, kde bola ako maximálna povolená rýchlosť 50 km/hod, a mimo obce 90 km/hod svojou riskantnou jazdou ohrozovala nielen ďalších účastníkov cestnej premávky a osoby, ktoré sa vo vozidle nachádzali, ale aj samotných príslušníkov polície. V čase jazdy bola pod vplyvom omamných látok (pervitín), jej rozpoznávací schopnosti boli znížené, nebola držiteľkou vodičského oprávnenia. Ani to ju neodradilo od úniku zasahujúcej hliadke.

Nemožno sa stotožniť s námietkou prokurátora o tom, že v čase, kedy obžalovaný na vozidlo poškodenej strieľal táto už nepredstavovala žiadne riziko nielen pre účastníkov cestnej premávky, ale ani pre príslušníkov polície. Ako bolo uvedené vyššie, z kamerového záznamu je celkom zreteľné, že obžalovaný strieľal na poľnej ceste na vozidlo poškodenej, ktoré bolo v pohybe, a teda poškodená ešte stále zotrvala na svojom rozhodnutí nezastaviť a hliadke ujsť. Obžalovaný v tom momente vyhodnotil pohybujúce vozidlo poškodenej za trvajúce riziko, kedy poškodená mohla nielen ďalej unikať, keďže poľná cesta sa napájala opäť na hlavnú betónovú cestu, ale mohla ohroziť aj príslušníkov polície. Obžalovaný mal vedomosť o tom, že vo vozidle sa nachádza len jedna osoba, a to muž. Jednoznačne nemal vedomosť o tom, že vo vozidle sú celkom štyri osoby, a riziko ujmy sa tak zvyšuje. K strelbe navyše došlo v noci, za zníženej viditeľnosti, vo výtlkovom teréne, obžalovaný strieľal v behu za súčasného pohybu vozidla poškodenej. Obžalovaný nemal vedomosť o totožnosti osoby nemohol predpokladať, či osoba, ktorá šoférovala nemá pri sebe zbraň a nepoužije ju. Práve naopak, vzhľadom na to, že vozidlo poškodenej unikalo polícií takmer 20 km, bolo dôvodné predpokladať, že isté riziko hrozí aj príslušníkom vykonávajúcim zákrok.

K vyššie uvedenému sa záverom žiada odvolaciemu súdu dodať, že každý služobný zákrok je individuálny, jedinečný, neopakovateľný a policajt vykonávajúci služobný zákrok musí v reálnom čase (často v rozmedzí niekoľkých sekúnd!) s možnosťami, informáciami a vlastnými skúsenosťami a poznatkami rýchlo vyhodnotiť situáciu, improvizovať, zvážiť všetky riziká a ďalší postup tak, aby v ideálnom prípade bolo pristúpené k optimalizácii jednotlivých jeho krokov a nasadených úkonov. Služobný zákrok bezprostredne súvisí s požiadavkou rozhodnosti, rýchlosti, ráznosti, ostražitosti a bdlosti. Pokiaľ policajt vykonáva činnosť, ktorá nesie znaky služobného zákroku, je táto činnosť legitímna a zákon garantuje policajtovi ochranu. (F. J., 2019. Vplyv zásady primeranosti

služobného zákroku na úroveň bezpečnostného prostredia. In Bezpečnostné prostredie EU v optike stredoeurópskeho diapazónu bezpečnostných a právnych vied.) Policajt musí na základe správneho uváženia posúdiť situáciu konkrétneho služobného zákroku a rozhodnúť, aký právny záujem je ohrozený a aké záujmy bude nutné chrániť a za použitia akých donucovacích prostriedkov, ktoré predstavujú legitímny nástroj pri snahe eliminovať protiprávne konanie alebo odstrániť hroziace nebezpečenstvo.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že v danom prípade išlo o vykonanie služobného zákroku obžalovaného v súlade so zákonom, kedy tento neprekročil nevyhnutnú mieru ohrozenia, pričom zároveň išlo o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu zodpovednosť v zmysle § 26 ods. 1 Trestného zákona. Takéto dovolené a zákonné konanie potom nie je trestným činom (lat. actum sin et non criminale), a obžalovaný zaň nemôže byť potrestaný. Správne preto okresný súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.